

IN ANII TRECUTI ESIÁ SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Pé'lă acesta ese totu a opt'a dí!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in tóte dilele.

Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$, deanu
3 fl. pe treilune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri : pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe treilune 1 fl. 80 cr.

Télesiodienile sibaniide prenume-
ratine sunt de-a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

LA CONGRESULU DIN SIBIU.

Asceptat'amu, asceptatu,
Dieu, unu timpu indelungatu, —
Dar' in urma-a si sositu
Ceea ce amu totu doritu, —
Si acum'a ni se dete
Dupa ce ni-a fostu totu sete,
Câ-ci congresulu din Sibii
Fu chiamatu de-a se 'ntruni
Fu chiamatu ca se s'adune
Se ni faca treburi bune,
Câ-ci unu omu usioru gresiesce,
De si lucra ca si dicece, —
Câ-ci unu capu — e totu unu capu,
Fia-ori cătu de invetiatu . . .
Ochi mai multi, mai multe vedu,
Si mani multe, multu diregu;
De-aia unulu nu pré pote
Sé indrepte tóte — tóte . . .
Unulu singuru — mai nimica,
Chiaru de-ar fi elu si Vladica, —
Unulu singura — mai nimicu
Chiaru de-ar fi Mitropolitu;
De-aia apoi se adunara
Cati barbati mari se aflara . . .
Si acesti-an si lucratu
Cătu stai — sé te iei de capu.

Si venira inainte
Treburi mari, totu treburi sfinte,
Cari fara 'ntardiare
Ceru adenca indreptare, —
Deci congresu'a otaritu:
„Alu nost' domnu Mitropolitu
Sé-li faca lecuire,
Dupa — 'nalt'a-i chibzuire!“

Deci alu nost' pré bunu parinte
Va lucrá — ca mai 'nainte, —
Si s'a face lucrulu buna,
Totu asié — ca pan' acum!

Asceptat'amu sé se faca
Vre o drépta judecata :
Fratii nostri cu popi serbesci
S'aiba-ai loru — popi romanesci,
Câ-ci de-'oru fi totu sub serbime
Hane — nu-i cunoscce nime, —
Câ-ci de frati de-su despartiti
In scurtu timpu toti — suntu serbiti!

De multu umbla-acesti-a frati
Ca sé să adunati
Sub Vladicul romanescu,
Câ-i pré strica celu serbescu . . .
Si dieu, multu s'au osteinut,
Si dieu, multe au jertftu
Ca sé scape ei odata
De-acca bôla, ce-i apesa, —
Dar' ori unde-au totu umblatu.
Nime nu i-a mangaiatu,
Inse-acuma-su mangaiati,
Câ s'oru duce l'ai loru frati . . .

Éta 'n asta tréba mare
Ce nu susere-amendare
Congresulu a otaritu:
„Alu nost' domnu mitropolita
Sé li dee lecuire
Dupa — 'nalt'a-i chibzuire!“

Deci si-aci alu nost' parinte
Va lucrá — ca mai 'nainte, —
Si va pune treb'a 'n rendu,
Dar' nu scimu că ore — candu?!

Si amu dorit u sete mare
 Să se facă îndreptare,
 Căi nostri popi și invetatori
 Să fie — conducatori, —
 Ca toti invetatori să fie,
 Nu asié — precum se scie!
 Multe, multe-amu acceptat
 Ca congresul luminat
 Să le facă cu grabire
 Spre a noastră fericire, —
 Dar' ie nu sciu ce-a facut
 Căci nimică n'amu vediut,
 Far' că totu a otarit:
 Au nost' domnou Mitropolit,

Să ni facă lecuire
 Dupa — 'nalt'a-i chibzuire!

Deci alu nost' pré bunu parinte
 Va lucră ca mai 'naiote. —
 Va lucră totu lucru bunu.
 Totu asié — ca pan' acumu!

Accept'amu acceptat
 Dieu, unu timpu indelungat.
 Dar' in fine — s'ampliu:
 Ceea ce — nici n'ama gandit.

CRONICARULUJ.

Scrisorile lui Tandala catra Pacala.

Frate de cruce!

Tacut' am si glasulu meu de multu nu l'ai audîtu, dar' acum vreu să te despagubediu, mai bine de cum suntu despagubiti Grofii magiari. Me vei intrebă, că cum? — D'apoi asié, căci scriu chiaru din Viifaimu. — Dóra din alu Iudeei — vei dîce? Ba, ci ti-scriu din altu Viifaimu, unde asisderea se gasescu „Farisei“ destui. Dar' să nu intindu casania lunga; eu me atlu acum'a in Viifaimulu romanilor ardeleni, in Blasiu.

Aice este seracia mare! Caputatu la dieta n'am capetatu, de semenat nu-e semenat, carneasă a scumpită forte, ómenii dîscu, că e aci potopulu. „Un'a ne mai lipsesce jupane, — mi-dîse unulu, candu plecai — ca să pună cinstiții domni din Pesce de mitrupîrlitu pre unu atare „Pistratiu“, apoi batâia lui Ddieu, pe capul nostru, este deplina.“

O sermanii omeni! . . . Dar' ce face domnulu pistratiu — lu-intrebai?

„Langagiul“ modernu din Bucuresci.

(Dedicatu dlui T. Maioreescu.)

Motto: Ritter! Vino placidu, căci mi-place
 Du-te 'n pace me dilegu.
 (Albin's Pindului.)

Mon cher ami! Ti-am fagaduitu, că din voiajul meu ti-oiu scrie din candu in candu.

E bine, je suis un homme de parole, vinu dara a satisface fagaduintă mea, și dîscu halabu toturor ucelora, carii nu tien la parol'a loru data. Ils ont des hommes miserables!

Bogadrosti am sositu la Bucuresci sanatosu. Grace a Dieu je suis arrivée. Mais comment! Cu trei icusari! Avec trois icusors! Pentru că eu sum unu omu icusit. Pars que je suis unu homme — icusit.

Se pôte, că nu-ti vine la socotela langagiul meu. Mais tu frate nu scii romanesce. Asié mi-s'a spusu și mie aice. Ainsi. Aice nu se pierde atât'a tempu cu gramatică aceea netrebnica. Cei de aice au altu gustu. Apoi chacun a son 'gout! (Dlu Vladu să-mi permită citarea acestui proverbul!).

Si acuma, mon cher ami, commenceron nous une conversation!

A propos! Nu potu vorbi fara cigara in gura. Dar unde-su chibritele? Le-am pusu pe soba, dar nu mai sunt acolo? Ou sont les chibrits?

Acuma sciu unde su! Eri am siediutu in Cis-

— Ce face? d'apoi candu ceteșce vr'o scrisoare de la domnii cei mari din Pesce, cari i-scriu, că va fi mitropolit, să te ferescă Ddieu jupane, să nu te duci atunci in apropiarea lui, căci iea bat'a la mana si te scote afara totu de-a valm'a.

— Acést'a nu o potu crede — dîsei.

— Ba crede, ce-ti spunu io, căci chiaru de unadi patî unu omu de cinste cu dinsulu asié; acelu omu in anulu trecutu i-dadu, pentru nesce spicilatii, patru porci grasi; ince acum'a veci nu mai ascăptă să vorbesca bietulu oma, că ore mai aduce-i porci grasi ori ba, ci se sculă de pe scaunu si-lu scose frumusielu afara, dicandu, că lu turba in visurile sale de mitropolit; ba adese merge pe langa Tîrnava in susu si acolo ceteșce cartile cele pline de fagaduiri.

Dupa aceste remanu totu deun'a alu teu
 frate de cruce
 Tandala.

megiu langa holeston si le-am scapatu intr' insulu.
 C'est vrai.

Să envoiamu la tutungiu!

Dar să-ti spunu o istoria. Ecoutez mon cher ce am patîtu.

Alalta eri esîndu din o franselaria, me dusei in pietia să vedu nesce zarzavaturi. Dar' ce să vedi! Trecandu langa o simigeria unu blastematu de sacagiu me impinse in glodu. Sermanii mei itiari si ne-norocitele mele gheto o patîra reu! Elles sont detenu salis! Habarnam! dîsei intru mine si intrai la unu templariu. Cerui unu pischiru. „Unu prosopu?“ intrebă elu. Da, da, — respunsei, — ince blasphematu de elu mi-scose din saltea unu ciarsiaru

Ce vrei cu rufa ast'a? — lu-intrebai.

— Eu n'am alt'a, — dîse elu.

Si n'avui incatrău, intrebuintai ciarsiarulu, et je suis sorti.

Necasită me dusei la unu strangariu. Cerui o ciasca.

— N'am monsieur, — dîse elu.

— Dâ-mi dara o farfurie.

Si elu mi-dede o farfurie de tinichea. O umplui cu ciulama, siediui pe unu giamantane si inceputi a goli farfurie, — in sfîrsită mai luai si nesce razachie cu cosonacu, — si voi am să iesu, candu sparsei unu ghiveciu.

Si acuma adieu mon cher, au revoir! N. N.

TRÉNCA si FLÉNCA.

Tr. Da ce-e soro Flénca, mi-se pare, că esti cam superata?

Fl. Superata dio io drag'a mea, a séra erá sé me aruncu in Dunare.

Tr. Da pentru ce scump'a mea? spune-mi pentru numele lui Ddieu, dóra ti-s'a intemplatu ceva necasu?

Fl. D'apoi scii tu soro, că cátu de minunatu s'a portat Petric'a meu, — dupa cum ti-am fostu spusu deunadile, — si totu-si romaniloru nu li place; ei ar' voi, ca barbatulu meu sé vorbésca, chiaru cum dorescu ei. Inse elu n'a potutu vorbí altecum, că n'a voitú, sé me supere pre mine. Apoi acum'a romanii lu-hulescu, éra pre mine me necasiesce tare acést'a.

Tr. Da lasa, nu te mai superá, că pentru ace'a barbatulu teu va fi mai dragu ungueriloru inca si de cum a fostu pana acum'a, la ce tu numai bucuráte poti.

Fl. D'apoi, că asié-oiu si face.

Cantecele nou alu „celor” dicee, séu cátii suntu.

Vai de mine, vai de mine!

Éta tóm'a a sositu,
Si cu ea repede vine,
Sé fu caputatu *lipsitu*.

Sé fu rusinatu in lume
Io care m'am totu luptatu,
Sé-mi adunu la paralutie
In trei ani totu necurmatu. —

Vendui totu ce potui vinde,
Vendui consciinti'a chiaru
Numa sé-ajungu la tistia
M'asi face chiaru si magiaru.

Paralutie? ar' fi ele
Ajunsei si la tistia,
Ast'a o-ar' poté si altulu,
De-ar' avé ori ce prostia.

Inse-acum'a sfinte taica
N'o sé mai fu caputatu
Chiaru pentru nemic'a tóta,
Cá-su *vendiatoriu* — *renegatu*.

Proverbiu popolaru.

Dracu-mi dice porumbea,
Si i mai *Negrutiu*, decátu ea.

TANDA si MANDA.

T. Da ce nou ai mai audítu frate Mando?

M. D'apoi acum'a e bine de totu, asié bucuria simtiescu, in cátu stau sé-mi esu din piele.

T. Da cum asié?

M. D'apoi asié, că Pist'a a disu eri in dieta, că *musatiu* sé fímu indestuliti cu legea care o face elu pentru națiunalitati; pana acum'a am si invetiatu vr'o dóue cuvinte de ale lui, precum suntu: *nem adom si complex*.

T. Apoi asié dara, déca nu suntemu indestuliti de voia buna, trebuie sé fímu indestuliti de *frica*?

M. D'apoi n'ai cunoscetu pan'a acum'a *constituti'a* ungurésca?

T. Ba o-am cunoscetu, dara totu-si nu m'am potutu bucurá asié cumplitu, inse acum'a me bucuru si io.

T. Da despre pop'a celu cu clic'a n'ai mai audítu ce-va?

M. O! lasa-lu amarului. Déca-di acel'a nu-e vrednicu, sé si pérdă omulu vremea cu elu. Acel'a nu scie alt'a, decátu, se alerge pe la dnii cei mari si sé se imbia de — curatitoriu de cisme.

Va trece si prin palari'a mea.

Impartesindu preutulu binecuvantarea la poporu, unu omu de rendu nu-si luă palari'a de pre capu: pentru acestu lucru, cei-alalti lu-dojenira. — Ce? dise omulu, d'apoi că de cumva binecuvnntarea popei va fi buna, atunci — ace'a va trece si prin palari'a mea.

Intrebarea si-a capetatu respunsulu.

In o ospetaria siedeau la mésa, vis-a-vis, doi insi: unu filosofu si unu teneru, intre cari se escă urmatoriulu dialogu:

— Ce deosebire este intre unu filosofu si intre unu animalu? — intrebă tenerulu.

— O *mésa* — fu respunsulu.

Post'a Gurei Satului.

Ah iubif'a m'a lasatu! Póte-ai facutu vr'unu pecatu; ast'a nu e tréb'a mea, poesi'a-i de totu rea.

Eremia Ciocarlia, Ti-multiemescu acum'a tio, si te rogn, ca se-mi mai scrii, ori pross, ori poesi,

Frunzia verde apa tare. Ai dta de mancare? déca ai, manca, bea bine, nu me necomodá pe mine.

De demultu.

Pist'a : Vai de mine, ajutati fratilor, să returnam greutatea acăstă!

Acum'a.

*Pist'a : Mancu, beu și me veselescu
Si pe toti-i asuprescu.*

Proprietariu, redactoru respunseiatoru si editioru: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparit prin Alexandru Koosi. Piată de pesci Nr. 9.